

KUFLOWY (2) *ai*

kufłowy (1), **Kuflow** (1).

-ow-; -ow z tekstu nie oznaczającego ó.

sg m N Kufł(o)w (1). ◇ pl N m pers kufłowi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. Przymiotnik od „kufel”; *qui inter pocula vel poculis servit* Cn (1) :

W *przen* (1) :

Wyrażenie: »kufłowy służebnik« = *pijak* (1): Są brzuchowi niewolnicy/ A kufłowi służebnicy. W odmęcie niecnót wicheruią *GosłCast* 53.

2. *n-pers* Żartobliwe przezwisko *pijaka* nawiązujące do znac. 1. (1) : Boć ieft po oycu kufłow/ po mácii dzbánkow/ A siła w tám tym kráiu tego herbu pánkow. *RejWiz* 167.

JB